

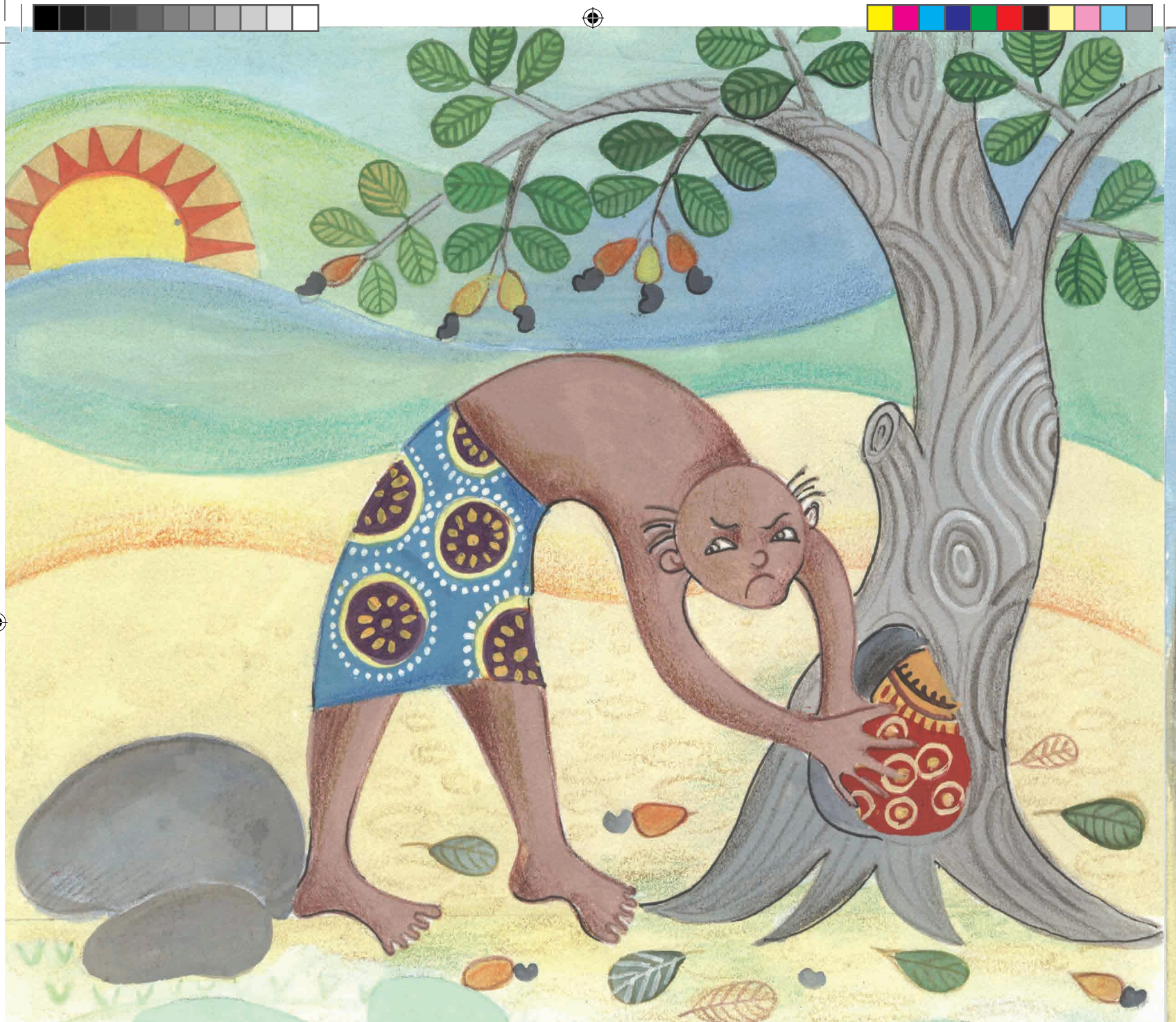

කාලෝලාල

ලිවිවේ: සුභාශිති හන්දා
ඇන්දේ: තිලෝකා හන්දා

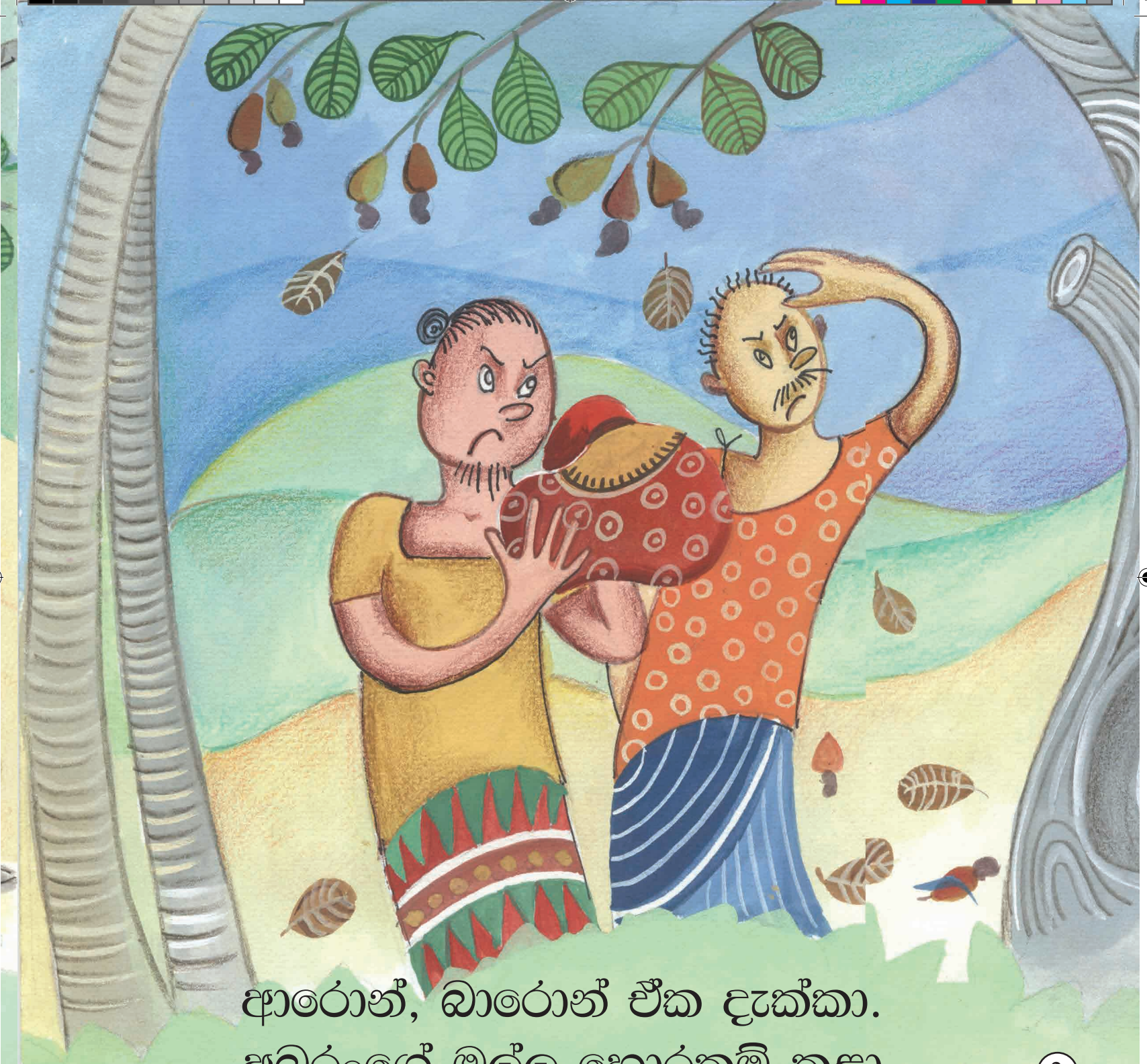

අබරං දුවසක් මල්ලක් හොරකම් කළා.
එයා මල්ල හංගලා කැලයට ගියා.

2

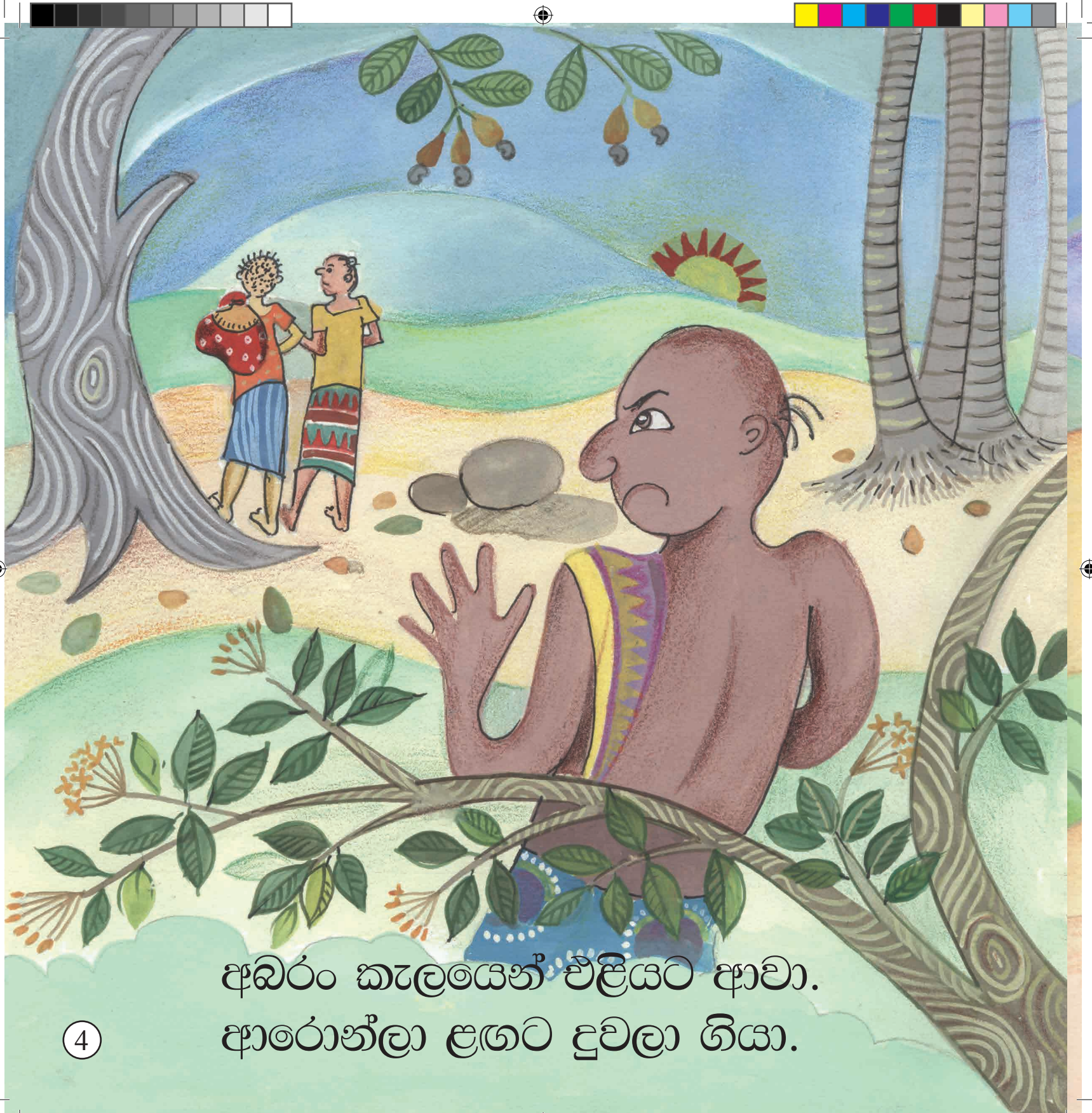

ආරොන්, ඩාරොන් ඒක දැක්කා.
අඩරංගේ මල්ල හොරකමි කළා.

3

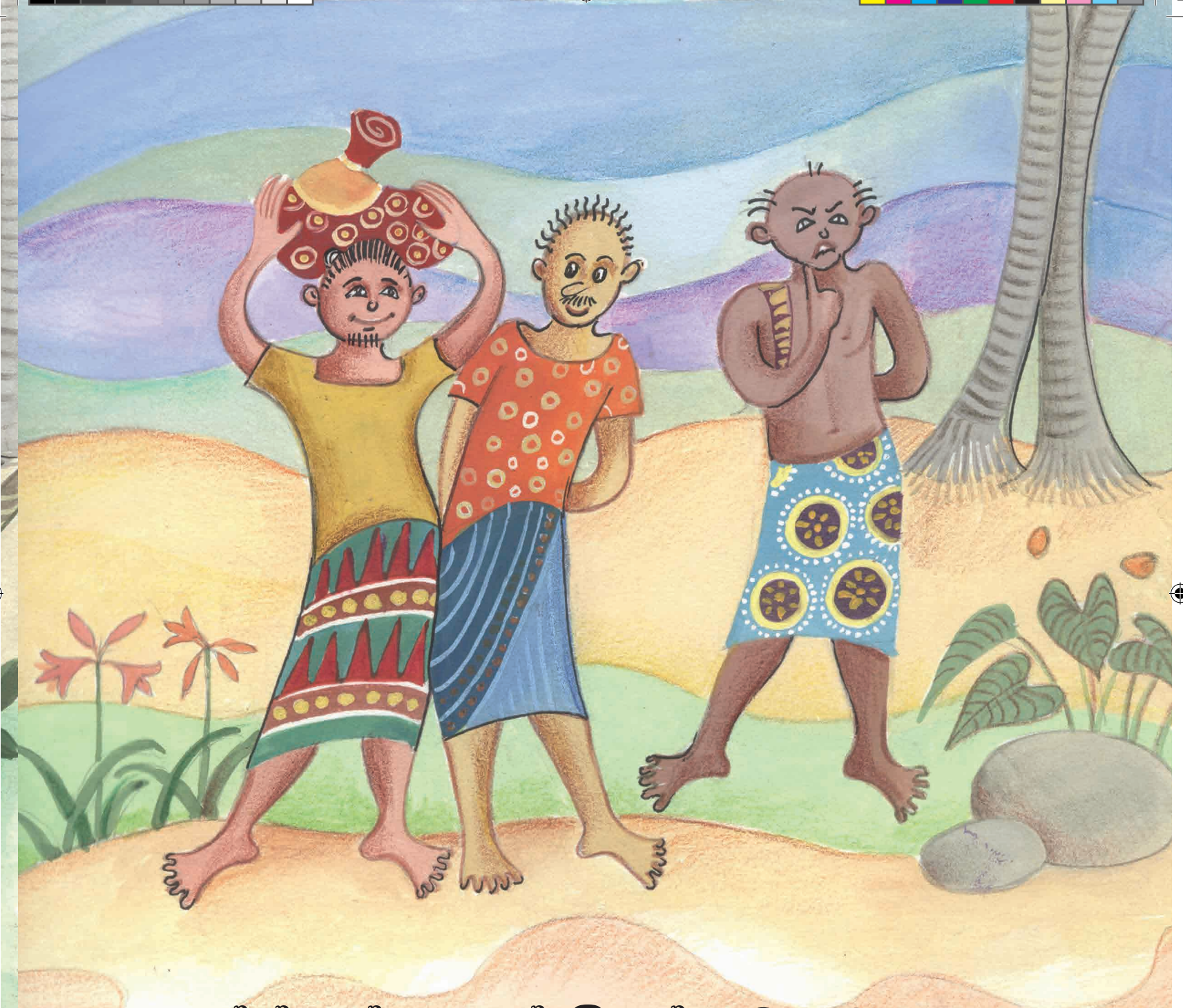

අබරං කැලයෙන් ච්චියට ආවා.
ආරොන්ලා ළඟට දුවලා ගියා.

4

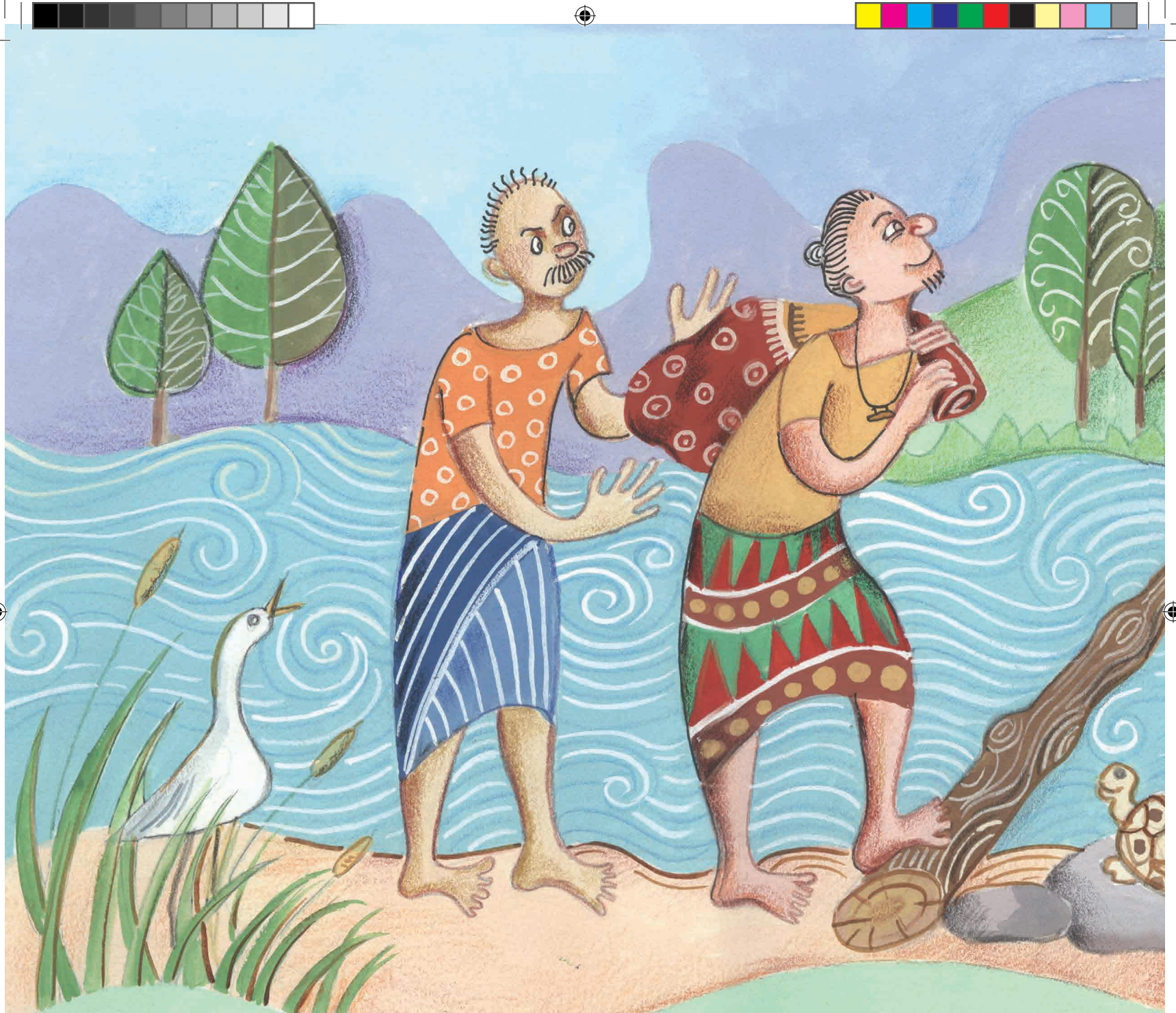

ඒත් මල්ල මගේ කියන්න බය වුණා.
බාරොන්ලා එක්කම ගමන ගියා.

5

තුන්දෙනා ඒදණ්ඩක් ළඟට ආවා.

⑥ “මං මල්ල ගෙනියන්නං” ආරෝන් කිව්වා.

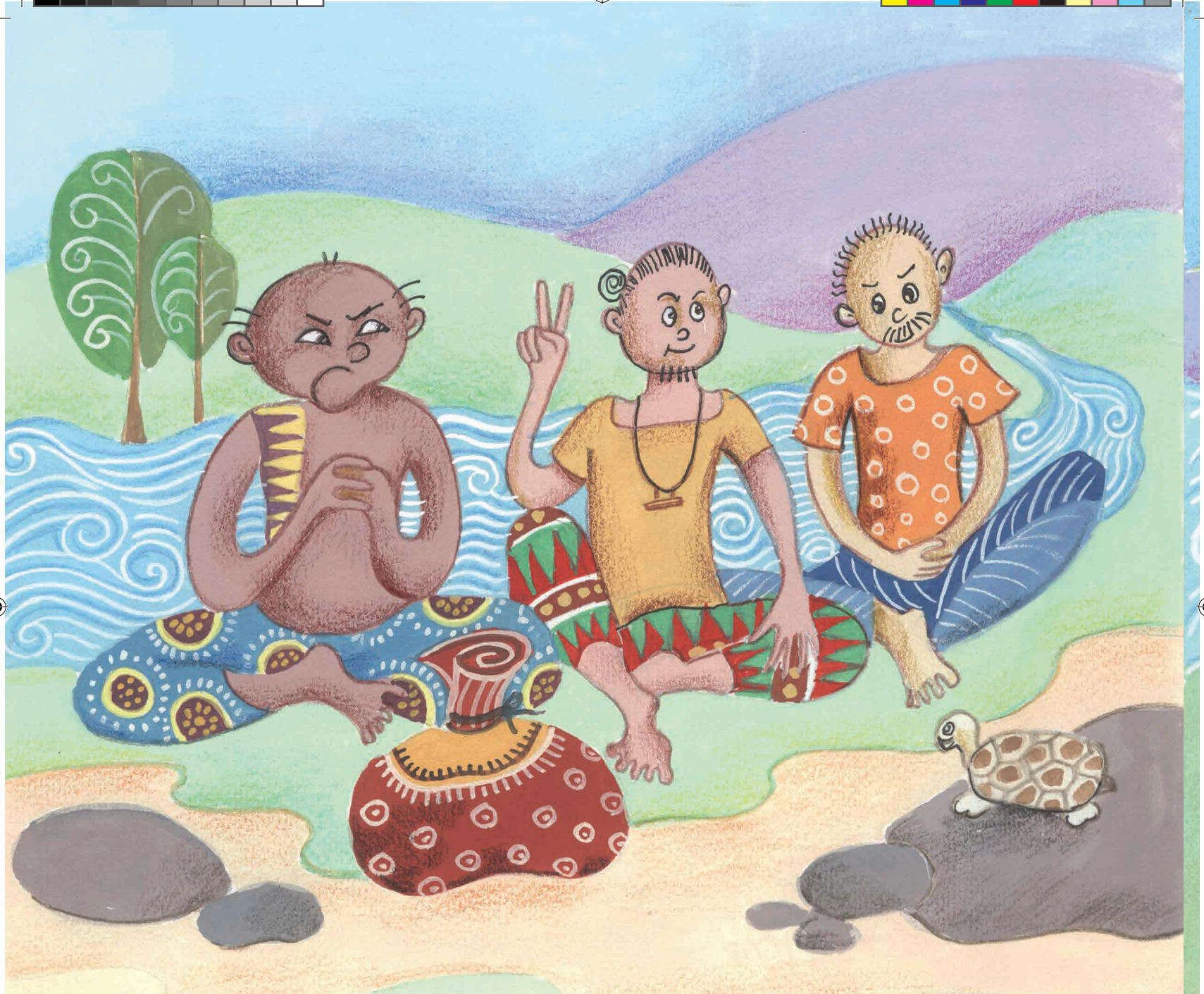

“ච්චා... යන්න ච්චා... මල්ල වැටෙයි.”
අඛරං කැගැහුවා.

7

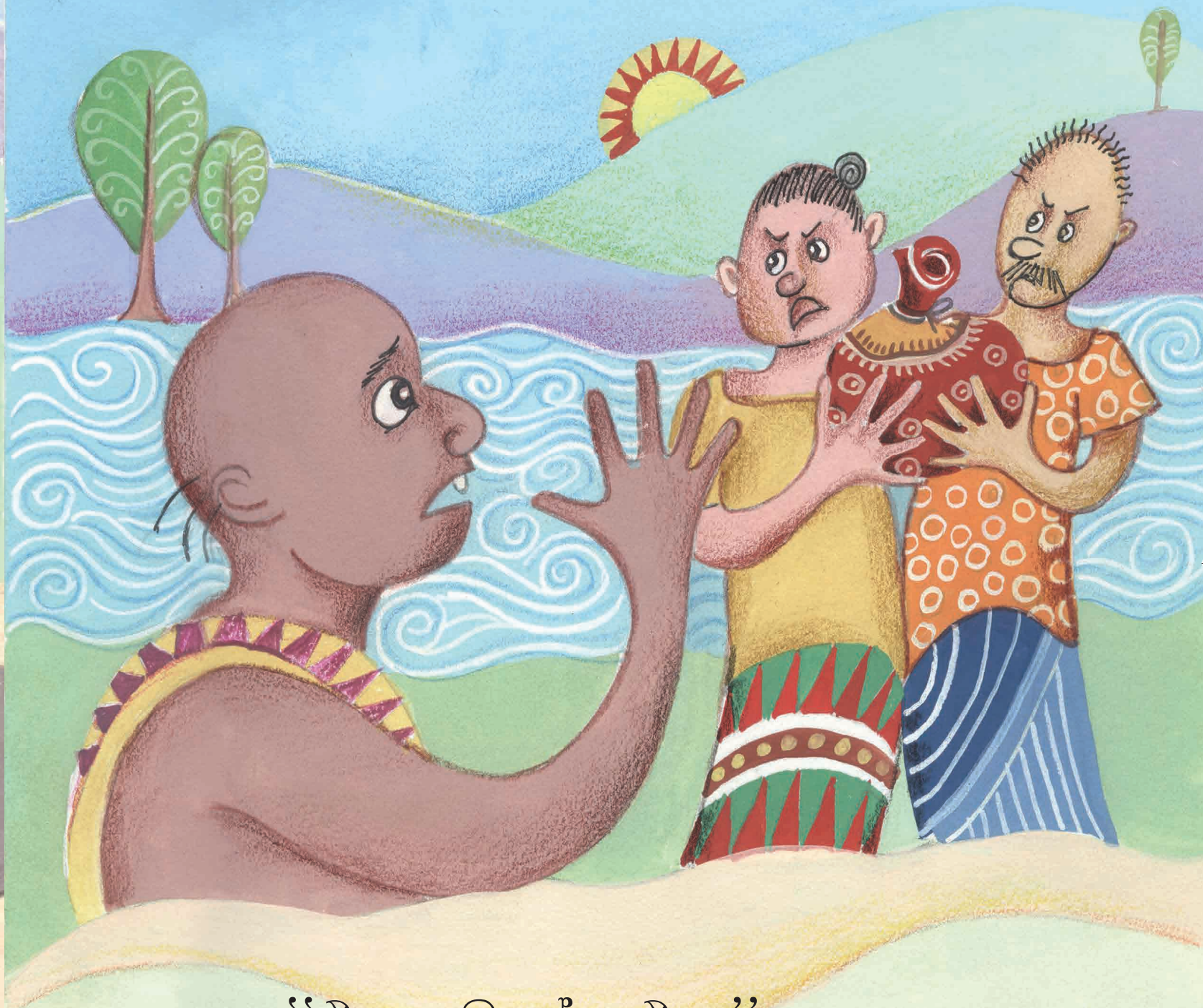

“ඔව් මල්ල හරි බරයි. ”

⑧ “අපි මල්ල දෙකට බෙදුමු” බාරොන් කිව්වා.

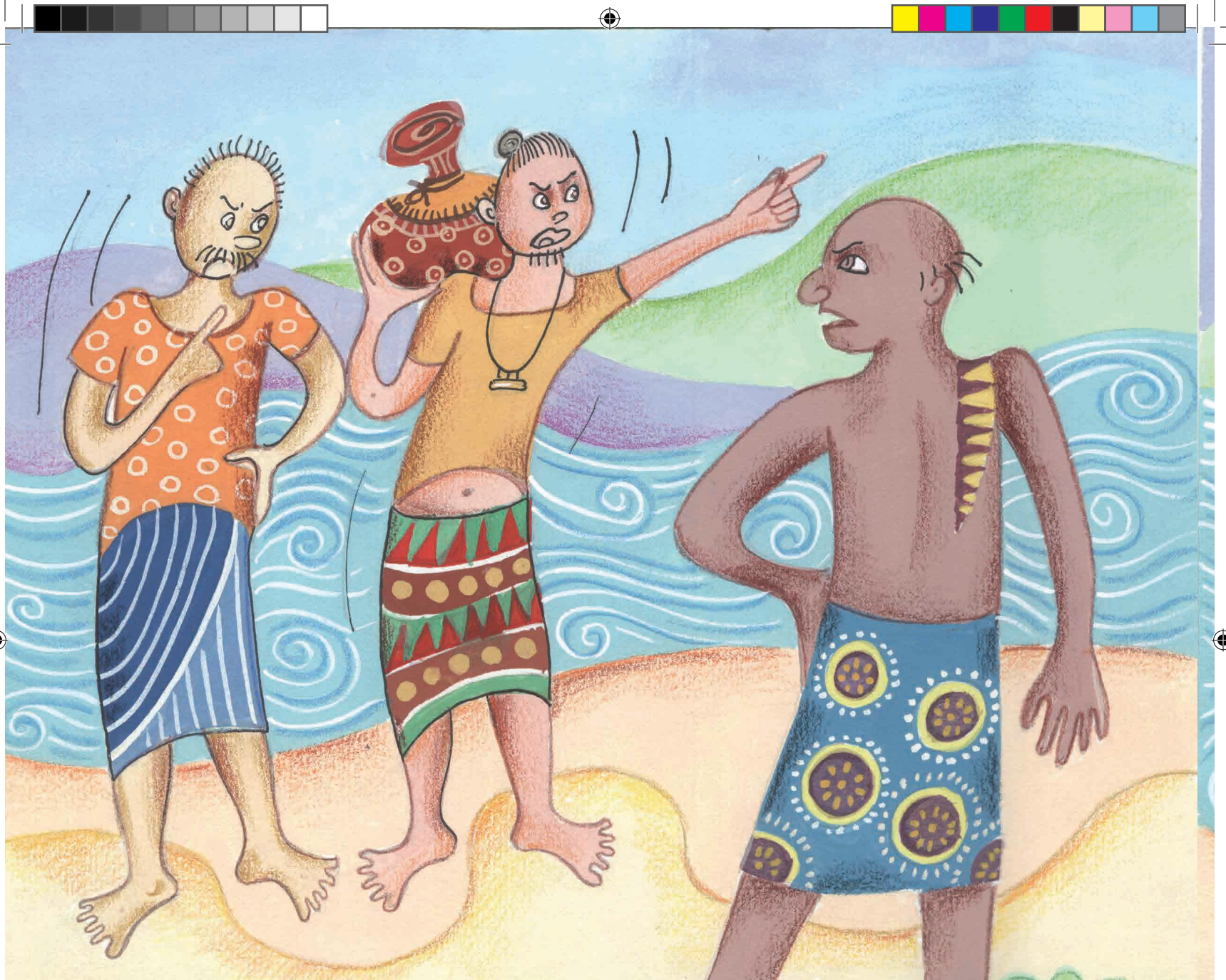

“ච්චා බෙදනීන ච්චා”
 අබරං ආයෙත් කෑගැහුවා.

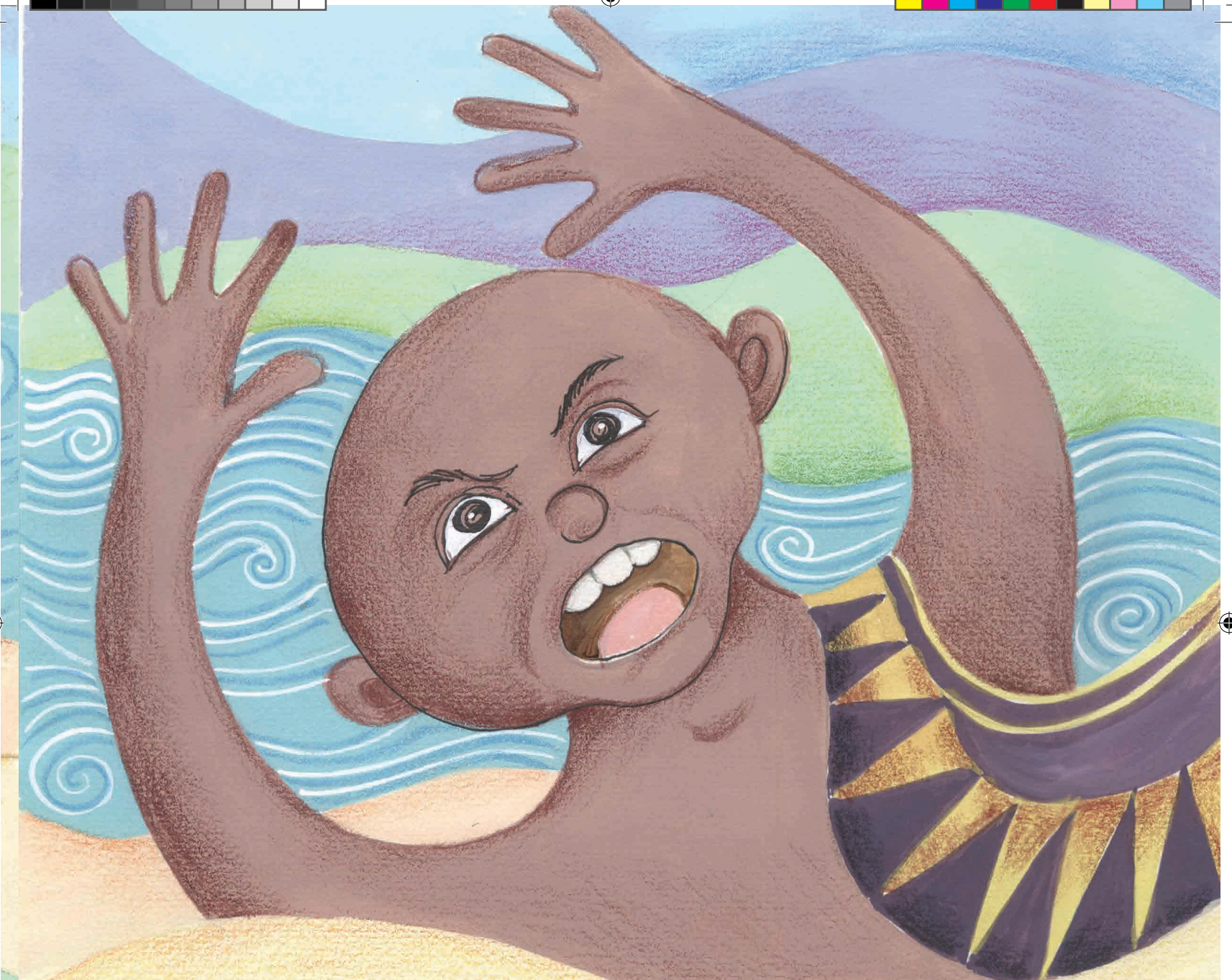

“මේ ඔයා යන තැනක යන්න.”

“අපි මල්ල දෙකට බෙදනවාමයි”

බාරොන් කිව්වා.

අබරං හොඳට ම කලබල වුණා.
“මෙන්න හොරු අල්ලපියෝ”
කියලා කෑගැහුවා.

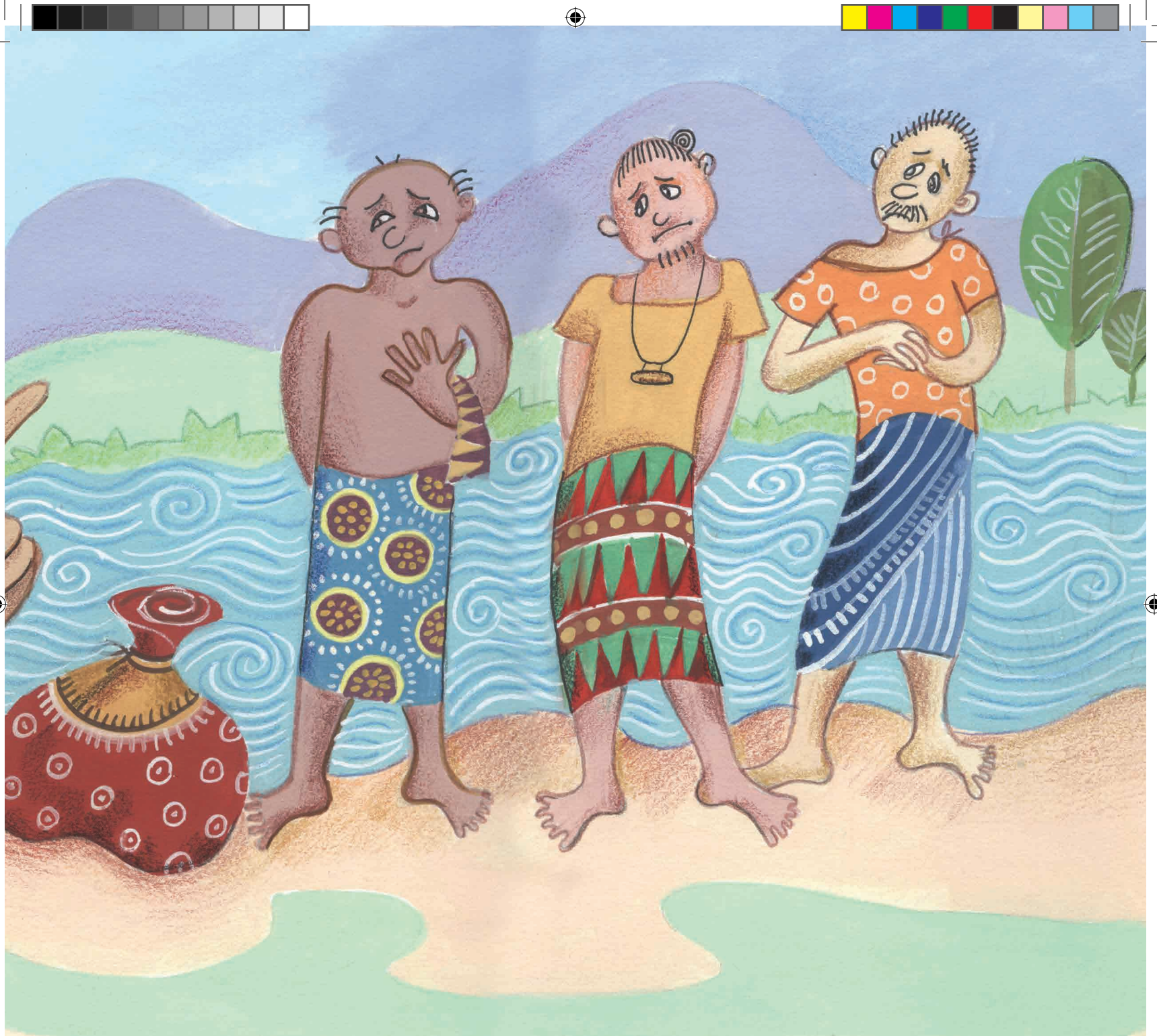

එතකොට ම ආරච්චිලා දුවගෙන ආවා.
“කාගෙද මේ මල්ල” කියලා ඇහුවා.

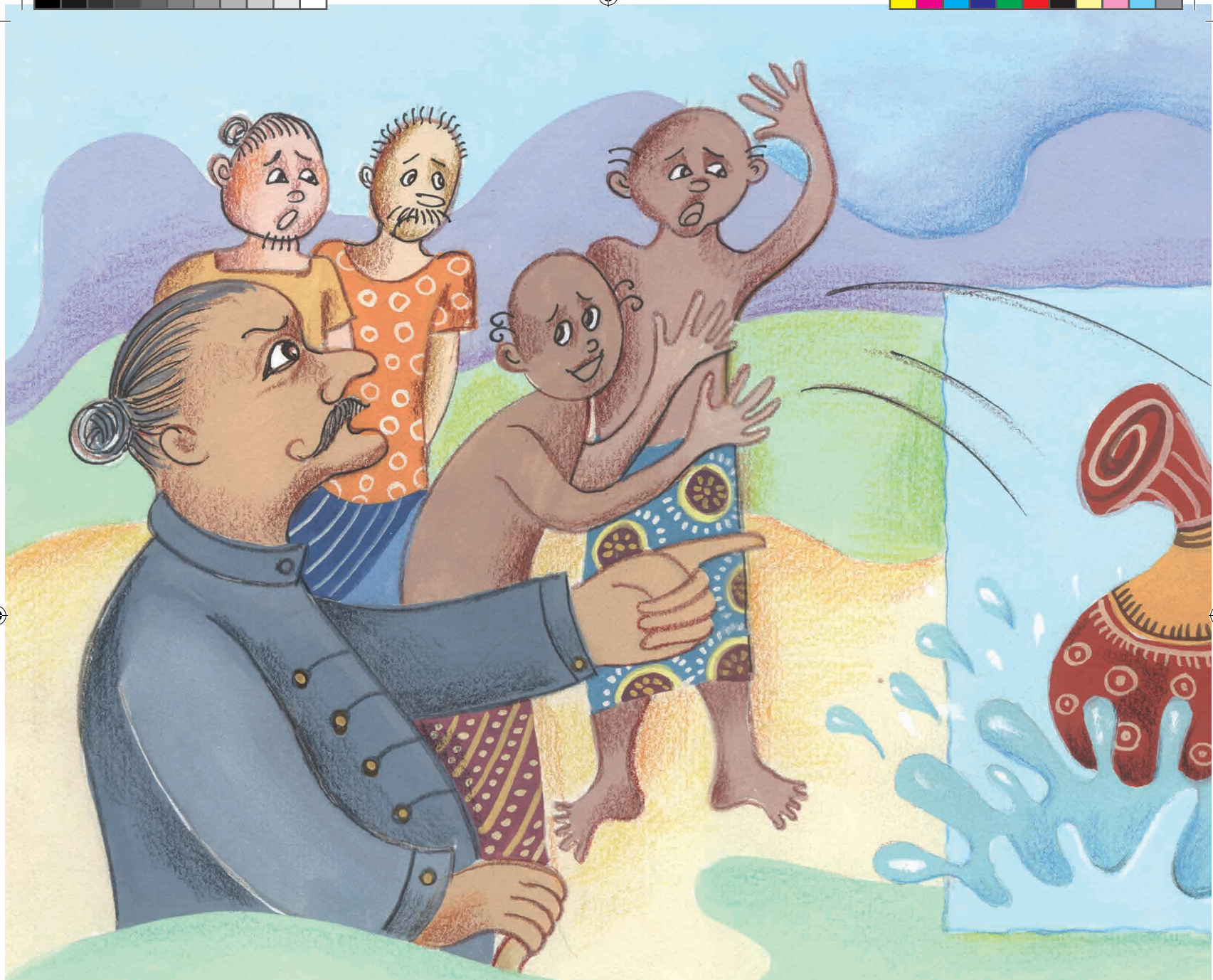
12

“අන් අපේ හෙමෙයි” තුන්දෙනාම කිව්වා.

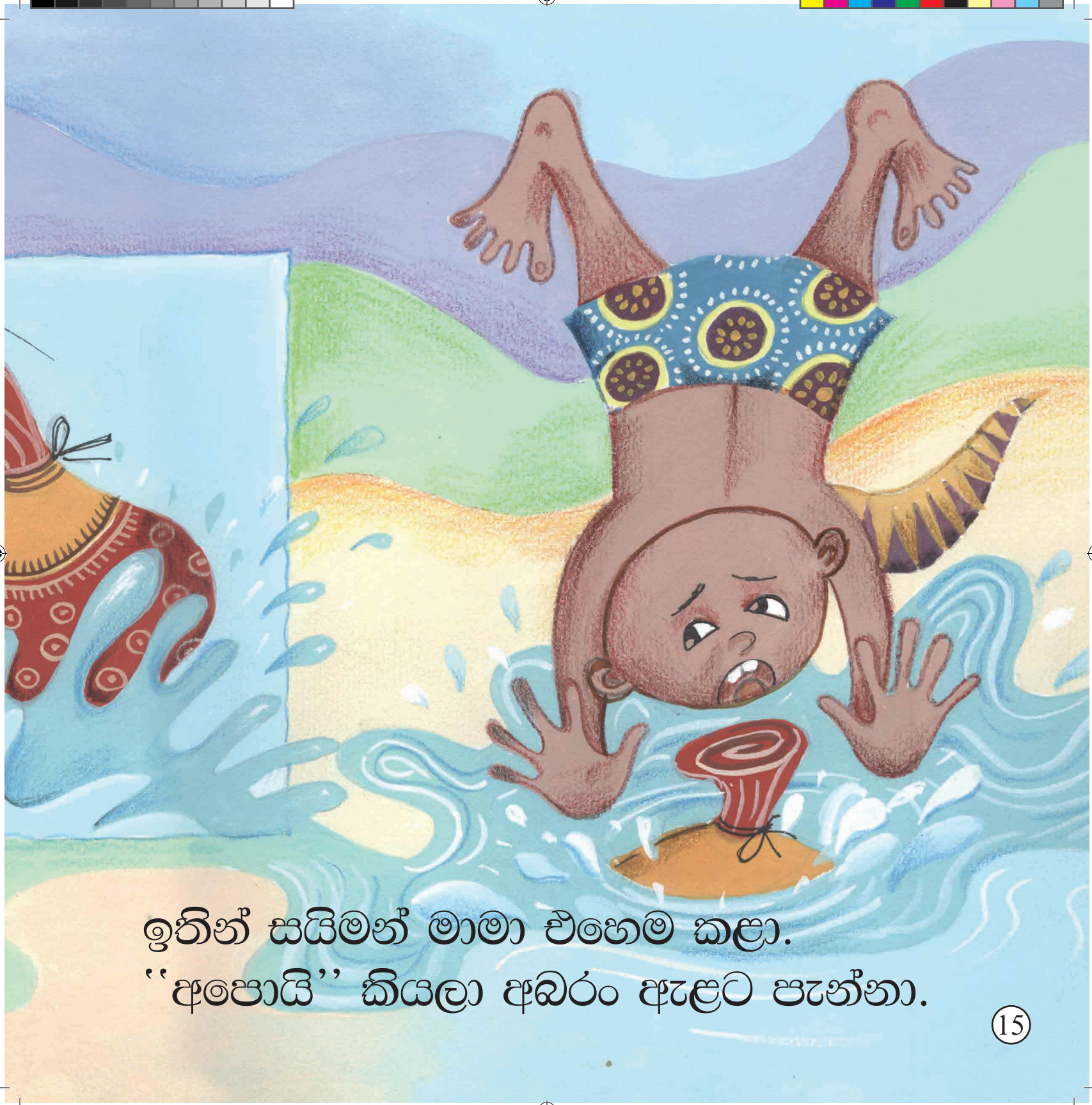

“චිහෙම ද? චිහෙනං මල්ල ඇළට දාපං”
ආරච්චි අණ කළා.

ඉතින් සයිමන් මාමා එහෙම කළා.
 “අපොයි” කියලා අඛරං ඇළට පැන්නා.

අනේ අපේ අබරං!
ආර්ච්චිගේ නුවණට පැරළනා.

